

Publicerad 2023-06-17 17:18 av Cikoria Blå

Uppgift på Skrivarsidan.nu

Brev till mig själv om 25 år

Framtiden

Kära du!

Eller kära jag, borde jag väl skriva.

Jag väljer att skriva du, som om det är någon annan än mig själv jag skriver till.

Om lite mer än ett år fyller du 100.

Det är fullt möjligt att du kan göra det. Du är ju ganska frisk fortfarande. Ja, jag vet, du har ju haft dina krämpor du också och du har ju fått kämpa med ditt humör, det har ibland sjunkit långt ner i knäppkängorna, till exempel när du inte kunnat träffa den yngste på lång tid, på grund av långt avstånd. Men du har haft ett bra liv, kanske dina sista 25 år har varit bland de bästa i livet. Du satte sent igång med din dröm om att ge ut en bok. Först trodde du inte på dig själv och sedan när du väl började tro på dig själv så kunde du inte bestämma dig för om du skulle skriva en barnbok eller om du skulle skriva en bok med dikter för vuxna. Sen gick du den där skrivkursen och du skickade in det där usla manuset. (Det var verkligen uselt, du visste det och skickade in det bara för att bekräfta att "dina texter är det ändå ingen som vill läsa".) Men efter att den blivit refuserad satte du fart! Det var efter du fyllt 75. Då skrev du en barnbok, och efter en del korrigerings, skickade du in den till ett par förlag och den boken blev antagen. Så glad har du nog aldrig varit nångång, om man undantar då när du fick barnen förstås, ja du var mycket lycklig när du mötte dina barns far också. De är ju det bästa som hänt dig i livet. Tänk att av två av dina barn är pensionärer nu. Visst är det underligt och så fort livet har gått, trots att du har haft turen att få ett extra långt liv.

Barnen är din största stolthet i livet. Dina böcker är ju nästan som en sorts barn de också, så dem är du också stolt över.

Tänk att du vågade. Tänk att du inte brydde dig om att lyssna på de där som sa "du som är så gammal ...inte kan du..." Egentligen var det nog ingen som sa så, det var bara någon inre, elak röst som viskade det till dig.

Din man är över 100, han har bra gener han också. Hans mor blev 105, och det ser ut som om du skulle kunna slå henne ifall ni har tur.

Livet går så fort, det vet du nu och det visste hon som är du och som skrev de här raderna för 25 år sedan också.

Minns du att du var sjuk den dagen och att du och din man skulle firat 45-årig bröllopsdag? Ni fick fira dagen lite enklare, men ni tog igen det sen, om jag inte minns fel.

Med brülépudding och allt?

Hoppas ni har chans att fira era år tillsammans med barnen den här gången. I den bästa av världar kan det gå.

Varma och innerliga hälsningar

Din Lena

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cikoria Blå med Poeter.se id #96002 innehar upphovsrätten